

„Język Kultury” to inicjatywa menedżerki kultury i kuratorki Olgi Mzhelskiej oraz reżyserki teatralnej i nauczycielki języka polskiego Karoliny Szczypek.

Inicjatywa „Język Kultury” łączy naukę profesjonalnego słownictwa języka polskiego w dziedzinie kultury z integracją artystów z doświadczeniem migranckim i mieszkających w Polsce.

Więcej:

https://www.instagram.com/p/C_fXVVUuW0d/?utm_source=ig_web_copy_link&igshid=MzRIODBiNWFlZA==

Motywacja do wzięcia udziału w naborze:

Z jednej strony ważne jest dla nas poszerzenie kręgu instytucji kultury, z którymi współpracujemy i które dzielą nasze wartości w zakresie wzajemnej pomocy i solidarności z osobami z doświadczeniem migranckim. Z drugiej strony, od dawna chcieliśmy wypróbować format intensywnego warsztatu, w którym białoruscy i polscy pracownicy kultury mogliby poznać się nawzajem poprzez wspólną pracę twórczą. Jesteśmy pewne, że to może przynieść dużo dobrego dla budowania solidarności i wspólnoty w grupach twórców i twórczyń z Polski i Białorusi.

OLGA MZHELSKAYA (Volha Mzhelskaya)

Cultural manager / curator

Born in 1986 in Minsk, Belarus.

Belarusian cultural manager and curator. Currently lives in Warsaw. About 15 years of experience in the cultural sector. Engaged in cultural diplomacy and assistance to Belarusian cultural figures with integration in Poland, in particular through the project "Language of Culture". Curator of exhibitions and educational projects. Co-author of interactive books about Belarusian art for children, of series of public interviews with prominent women of Belarus "[Emancipation](#)". Author of the art blog [Little Hedonist](#) and the video project about Belarusian contemporary art "Conversations of a Little Hedonist".

Collaborates with the Museum of Modern Art (MSN), the Old Town Cultural Centre (SDK) and Promocyjna Gallery, Warsaw Cultural Observatory (WOK) and other cultural institutions.

Co-founder of the dyslexia initiative [Dyslexia Community](#) (outreach, education, specialized care)

Interests: working with communities, cultural heritage, politics, feminism, social projects (highlighting shadow issues).

The project of integration of Belarusian cultural workers in Poland

The main goal of the project is to give Belarusian cultural workers, who were forced to flee from repressions in Belarus, an opportunity to continue to stay in their profession. The main component of the project is networking. The project has different formats: brunches, thematic meetings, retreats and intensives. During the project events, Belarusian cultural workers get acquainted with each other and with Polish cultural workers. It is important to note that the selection of participants and guests is done in such a way that both sides are of the same professional level to maximize the effectiveness of the meetings. Introducing Belarusians to Belarusians is also of great importance, as representatives of different cultural spheres have not previously had such an urgent need to be acquainted. And now they can help each other and participate in each other's projects.

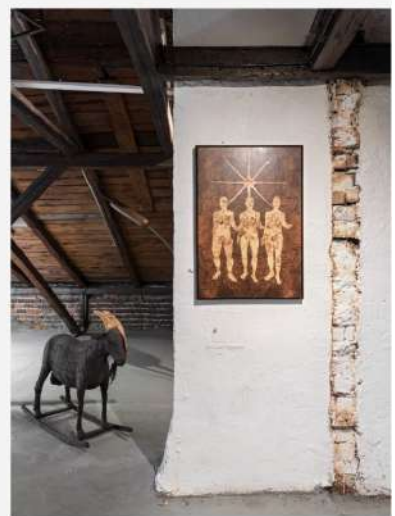
Over time, this project has evolved into “**Language of Culture**”, which is based on the study of professional vocabulary of the Polish language. In this way, there is a simultaneous process of immersion in the language environment and a process of integration. Co-founder of the project – theatre director and Polish language teacher – **Karolina Szczypek**.

Interdisciplinary multicultural Laboratories (Spain, France)

The Interdisciplinary Creative Laboratories is a project aimed at building a dialogue between Belarusian cultural workers (especially those who have to stay in Belarus, risking their freedom and continuing to work in the sphere of independent culture) and foreign colleagues. In the relaxed atmosphere of a creative workshop with elements of a respite trip, participants from different countries share their knowledge and experience. This includes such topical issues as the search for one's own identity, collective memory, activism, etc.

The exhibition "Oniric Reality"

Artists:

Aleksander Adamov, Bartek Arobal Kociemba, Jan Baszak, Michał Bugalski, Xawery Deskur, Bartłomiej Flis, KANAPLEV+LEIDIK, Ida Karkoszka, Aleksander Kazello, Daniel Kotowski, Magdalena Król, Karolina Majewska Freeing, Jan Możdżyński, Magdalena Łapińska-Rozenbaum, Vasilisa Palianina, Natasha Shulte, Liliana Zeic

Curator: [Olga Mzhelskaya](#)

Co-curator / producer: [Michał Jeremi Strzelecki](#)

EMI ART WARSAW

Warsaw, Poland

Can the imperceptible be real? The exhibition "Oneiric Reality" takes the viewer into the space of the attic – marginalised, hidden, existing mostly outside the zone of human everyday life. Such a place Carl Jung associated with fears and Gaston Bachelard with memories of loneliness. Even if these spaces no longer exist or are for some reason unattainable, the very fact that they were once inhabited will remain forever. And in such a case, dreams become the meeting point with this shimmering space, which is at once full and empty, existing and absent. Imagination proves to be the last value, turning the lost into a dreamlike home that has lost touch with time. Rejecting the space itself, the exhibition offers the viewer the opportunity to listen to themselves, to remember their "lost home", which has dissolved somewhere beyond the boundaries of reality and the past and recreates itself again and again at the junction of imagination and memory, transcending reality and the past. The exhibition brings together seemingly disparate but ultimately deeply intertwined thoughts, fears, anxieties, joys, desires, pains and discoveries related to one's own body and the presence of the Other. The driving force is the constant search for ways to overcome misunderstanding. It is a search for a place and a time that, in a situation of constant political change, not only offers no support but actually heightens anxiety. The exhibition is conventionally divided into two thematic areas – "Shadows of Oppression" and "Exhibitionism of the Other" – which densely intermingle through symbolism and metaphors. The objects appearing in the exhibition, so often found in attics, embody toxic masculinity, colonialism, and excess that arouse fear and a sense of threat in the unprivileged. Equally, the attic holds secrets - anxieties about the body related to normativity and deviation from the norm. [...]

Total installation “From Edge to Edge”

Artist: Igor Tishin

Curator: Olga Mzhelskaya

Museum of Free Belarus, Warsaw

“From Edge to Edge” – is both a project about a territory that is constantly changing its shape and an attempt to measure the size and depth of the suffering endured by the people living on these lands. Like a thread vibrating from frequent tension and relaxation, the borders between Belarus, Poland,

Ukraine and Lithuania are in constant motion and tension. And right now, there are waves of emigration of Belarusians fleeing Lukashenko's repressive regime, a migration crisis on the Belarus-Poland border, and a Russian-Ukrainian war. This territory from the political point of view can be described as "notes in the margins". An awkward, marginal location that does not fit into the general framework of the text or is a clarification of what has already been said. But at the same time, a "marginal" comment is a sudden idea, a drawing, a racy joke, an important message to a future reader. Something that does not belong to the text of the book, but is somehow related to it.

KAROLINA SZCZYPEK

Karolina Szczypek – reżyserka, dramaturżka, performerka, studiowała na Wydziale Reżyserii Warszawskiej Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza. Absolwentka Filologii polskiej na Uniwersytecie Warszawskim. Asystentka Krystiana Lupy przy spektaklu „Capri. Wyspa uciekinierów” oraz Eweliny Marciniak przy jej trzech spektaklach.

Stypendystka w Instytucie Adama Mickiewicza w Warszawie - stypendium dramaturgiczne.

Współtwórczyni spektaklu "ZWIASTOWANIA", który swoją premierę miał na Festiwalu Nowe Epifanie w Teatrze Studio w Warszawie w lipcu 2020 roku.

Jest finalistką II edycji Laboratorium Nowego Teatru w ramach którego 25 września 2020 roku miał premierę "Spektakl dyplomowy, czyli kilka piosenek o przemocy w teatrze", który był jej dyplomem w Akademii Teatralnej. Pokaz poprzedzony był rocznym developmentem z takimi twórczyniami i twórcami jak: Lola Arias, Kolektyw Motus, Goran Injak, Prodomos Tsinikoris.

Opracowała działanie performatywne, o charakterze site-specific w przestrzeni wirtualnej, dla Teatru Szekspirowskiego do projektu online "HAMLET. DEBATA".

Jest reżyserką autorką konceptu dramaturgicznego i osi adaptacyjnej dla 30-minutowego filmu na podstawie "Katastrofy" Becketta, o takim samym tytule, opowiadającym o strukturach władzy w hierarchicznych układach zawodowych w teatrze.

Za reżyserię spektaklu na podstawie „Ślubu” W. Gombrowicza otrzymała nagrodę Srebrne Kluczyki za najlepszy spektakl w sezonie 2020/2021.

Autorka projektu badawczo - artystycznego „Czasami nie rozumiem kim jest ziemia” prezentowanego w ramach Festiwalu Malta 2021 dotyczącego tematu podmiotowości prawnej istot nie-ludzkich.

Reżyserka spektaklu o Dolores Ibárruri pod tytułem "La Pasionaria" w Teatrze Współczesnym w Szczecinie (premiera wrzesień 2021) oraz spektaklu „Utracona cześć Katarzyny W.” W Teatrze Zagłębia w Sosnowcu (premiera listopad 2021).

Laureatka 32. Konkursu na Sztukę dla Dzieci i Młodzieży za dramat "Łapacz snów" tekstem mówiącym o doświadczeniu nastoletniej depresji.

W grudniu 2021 roku w ramach rezydencji w TR Warszawa pracowała z polskimi oraz białoruskimi artystami i artystkami nad czytaniem performatywnym tekstu „Wygnanie”.

Rezydentka podczas Sopot non fiction 2021 oraz 2022, podczas którego zainicjowała temat wariantywnego storytellingu na temat osobistych doświadczeń śmierci rodzica w formie gry performatywnej z publicznością.

Jej działania teatralne z roku 2022 to: „Internat” Serhiej Żadana w formie działania performatywnego pokazany 17 maja w Narodowym Teatrze Islandii, przygotowanie pracy w ramach idiomu Nigdy nie będziesz szła sama w TR Warszawa, która dotyczy tematyki praw kobiet oraz czytanie performatywne tekstu ukraińskiej dramatopisarki Olgi Maciupy pt. Czas na pilates wraz z polsko-ukraińską obsadą.

Szczególnie ważna jest dla niej współpraca nad dyplomem aktorskim Wojciecha Parszewskiego w AST Wrocław, która zakończyła się premierą 20 maja 2022 roku spektaklu „Spektakl, może zostać przerwany”, który podejmuje temat osób z epilepsją, stereotypów i mitów dotyczących tej choroby, która jest doświadczeniem również Wojtka.

W sierpniu 2022 roku ukazał się w miesięczniku Dialog jej najnowszy tekst dramatyczny pt. „Długo nic a potem wcale”.

W listopadzie 2022 roku premierę miał spektakl Frankenstein w teatrze im. Szaniawskiego w Wałbrzychu przy którym pracowała jako dramaturżka.

W grudniu 2022 roku odbyła się premiera pokazu in progress pt. „O tym się nawet nie gwizdże” tworzonego wraz z kolektywem Teraz Poliż, w którym tworzyła scenariusz oraz reżyserowała pokaz. Praca dotyczyła postaci Zofii Sadowskiej.

We wrześniu 2023 roku odbyła się w Kielcach, w teatrze im. Żeromskiego premiera spektaklu „Nie wszyscy pójdziemy do raju” w jej reżyserii oraz adaptacji. Na podstawie powieści Olgi Górskiej.

W grudniu 2023 roku po raz pierwszy pracowała w teatrze w funkcji kostiumografki. Stworzyła koncepcję kostiumów do spektaklu „12 pracy Marii Byrd” na podstawie tekstu Mariusza Gołosza.

Aktualnie poza szlifowaniem umiejętności z zakresu edukacji antydyskryminacyjnej prowadzi zajęcia językowe dla osób z doświadczeniem uchodźczym i migranckim w Warszawskich instytucjach kultury. Jej tekst „Długo nic a potem wcale” został zaadaptowany na film w ramach Teatroteki i obecnie jest w fazie postprodukcji. Druga część tego dramatu czeka na druk. We wrześniu 2024 roku film do którego pisała scenariusz z Jakubem Radejem MnieNie dostał dofinansowanie w Studio Munka.

Moje aktualne obszary zainteresowań zawodowych to język, to jak się go uczymy, jak mówimy wraz z kontekstem neurobiologicznym. Zajmuję się badaniem i dokumentowaniem potrzeb związanych z nauką języka polskiego jako nie natywnego. Od ponad 2 lat pracuję w różnych instytucjach kultury, m.in. Feminoteka i Krytyka Polityczna jako edukatorka językowa. Tu jeden z moich programów językowych: <https://sdk.pl/projekty/kurs-jezyka-polskiego-dla-osob-z-doswiadczeniem-migranckim/>

Jestem też uczestniczką programu Szkoła o Migracji oraz Akademia Obwarzanka w których zajmuję się wpływem statusu ekonomicznego na poczucie wspólnoty w mieście, które wybiera się jako swoje miejsce zamieszkania. Badam dostępność językową ogłoszeń dedykowanym osobom z doświadczeniem uchodźczym i migranckim. W tych językowo-społecznych obszarach pomaga mi doświadczenie pracy jako trenerka edukacji antydyskryminacyjnej. W 2023 roku brałam udział w szkole dla osób trenerskich w TEA. Zajmuję się dostępnością językową, szczególnie pisaną i szczególnie tą w przestrzeni publicznej oraz w instytucjach kultury a moim drugim obszarem zainteresowań w ramach EA jest używanie TW (trigger warning) jako formy, która zabezpiecza odbiór osób uczestniczących w danym tekście kultury oraz jako elementu etyki troski.